

měsíčník, který Vás osvěží

ROSENÍ

duben 2018

číslo 4

Téma:

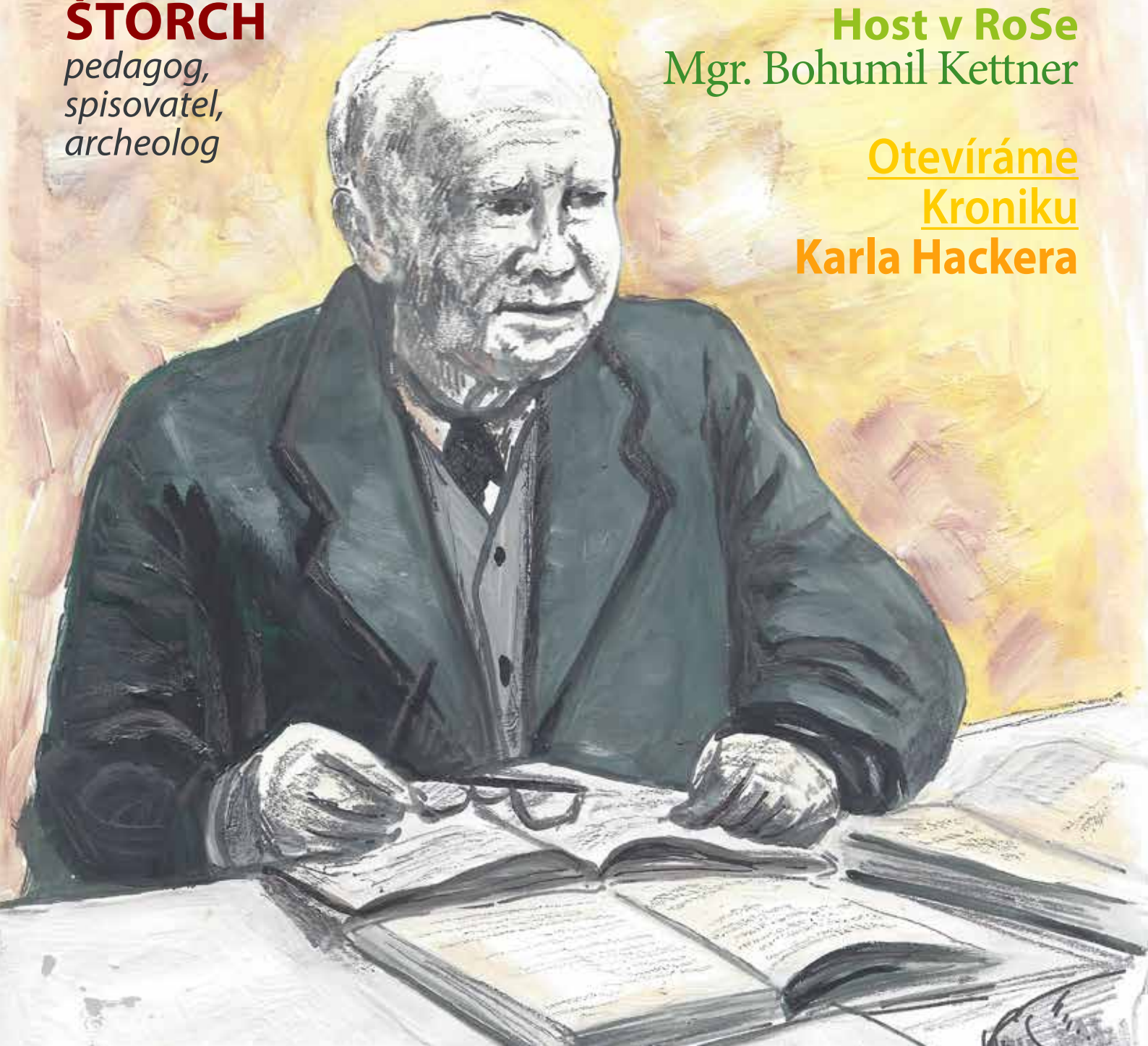
**EDUARD
ŠTORCH**

*pedagog,
spisovatel,
archeolog*

Rozhovor
s PhDr. Jiřinou Prekopovou
světoznámou psychoterapeutkou

Host v RoSe
Mgr. Bohumil Kettner

Otevíráme
Kroniku
Karla Hackera

Staňte se členy Klubu RoSa

Společnost, kultura, zábava, vzdělávání, cvičení, osvěžení - vše pod jednou střechou.

Výhody členství:

Získáte klubovou kartu - za 100 Kč ročně. Budete mít slevu 10 % na všechny akce v Centru RoSa (neplatí pro rezidenty, ti mají většinu akcí zdarma).

Veškeré akce organizované v rámci grantů Magistrátu HMP a Evropské unie OP PPR jsou vždy zdarma.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

Speciální zvýhodnění pro členy klubu:
5% v kavárně, 10 % na masáže a pedikúru.
Přednostní informace o připravovaných akcích Centra RoSa pošleme na Váš e-mail.

Každý měsíc časopis Rosení s novým programem - zdarma k vyzvednutí na recepci.

V den Vašich narozenin máte jakoukoli akci (ne službu) u nás zdarma.

Věrnostní klubová karta Vám bude vydána po zaplacení ročního příspěvku a po vyplnění přihlášky na recepci RoSa (ve všední dny od 9:00 do 16:30).

Karta bude vystavena na Vaše jméno a je nepřenosná. (Platí rok po zaplacení a vyplnění přihlášky)

Vítáme Vás v Klubu RoSa!

Klub RoSa

Centrum RoSa z.s., Střelničná 1680/8, Praha 8
www.centrumrosa.cz, info@centrumrosa.cz

Obsah 4/2018

- 04 Program aktivit v Centru Rosa
- 06 Host v RoSe - Mgr. Bohumil Kettner
SeniorSen Daniely Fischerové
- 07 Tvorba klientů a přátel Centra RoSa
- 08 Smetana v RoSe
- 12 Eduard Štorch
- 18 Anketa na téma Eduard Štorch
- 19 Tvorba Aktiv klubu
- 20 Otevíráme kroniku Karla Hackera I.
- 22 Vojta Náprstek Cestovatelem proti své vůli
- 24 Teologický koutek Mgr. Marka Maliny
- 26 Rozhovor s PhDr. Jiřinou Prekopovou
- 30 Přátelská setkání u pedikúry

APRÍLOVÝ ÚVODNÍK

Milí čtenáři Rosení a příznivci RoSy, především Vás zveme na naši významnou dubnovou událost - benefiční koncert „RoSa se Smetanou“, který se koná ve čtvrtek 5. dubna v 18 hodin. Oslavte s námi 3. výročí otevření Centra a Rezidence RoSa! Program večera najdete uvnitř časopisu. Tématem tohoto čísla je Eduard Štorch. Narodil se v dubnu 1878. Tedy další výročí, které oslavíme, je sto čtyřicáté. O této všestranné osobnosti nám přijde vyprávět pedagog a autor monografie „Kdo byl Eduard Štorch“ Bohumil Kettner.

A na závěr cituji Jiřinu Šiklovou:

„Hezké chvíle a zážitky jsou taková geriatrika - léky proti stárnutí. Jenomže se nedostanou na předpis v žádné lékárně.“

Zveme Vás do Centra RoSa!

Hezký duben Vám přeje
za Centrum RoSa
Marta Dietrich Dvorská
šéfredaktorka

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

Pište, prosím, na adresu: redakce@centrumrosa.cz
nebo: Centrum RoSa, Střelničná 8, 182 00 Praha 8
Můžete též vhodit dopis do schránky u recepce v RoSe
(či rovnou předat na recepci).

Vydání komunitního časopisu bylo podpořeno v rámci
Operačního programu Praha – pól růstu jako projekt RoSa
pro Prahu 8 (CZ.07.3.63/0.0/16_031/0000156)

ROSENÍ

měsíčník, ročník 4, číslo 4/2018
vydává Centrum RoSa, z. s., Střelničná 1680, Praha 8 - Kobylisy
tel: 212 270 611, redakce@centrumrosa.cz
tisk: www.TISKDO1000.cz, náklad 1000 výtisků

Redakce:

zakladatelka a předsedkyně Centra RoSa: Mgr. Anna Ježková
šéfredaktorka: MgA. Marta Dietrich Dvorská
grafické zpracování: Mgr. Anna Sobotová, Mgr. Martina Mrňavá
jazyková korektorka: RNDr. Anna Habersbergerová
titulka: Mgr. Martina Mrňavá

stálí spolupracovníci:

členové Aktiv klubu a rezidenti RoSa

PROGRAM PRO VEŘEJNOST v RoSe DUBEN

Pondělí 2. 4. 2018

18:00 Dechovka Jitřenka

Úterý 3. 4. 2018

10:00 Výtvarné dílny -
Duhový tandem (v knihovně)
17:00 Němčina
18:00 Počítače

Středa 4. 4. 2018

9:00 Jóga na židlích
10:00 Deskové hry - Spirála
(v klubovně B)
14:00 Aktiv klub (v knihovně)
15:00 Dramatický kroužek
16:00 Jóga pro každého
18:30 Hudba k tanci a poslechu

Čtvrtek 5. 4. 2018

15:30 Angličtina pro začátečníky
16:30 Angličtina - konverzace
18:00 - RoSa se Smetanou
klavírní koncert
Ráchel Skleničkové
3. výročí Rezidence a Centra RoSa

Pátek 6. 4. 2018

13:00 Cvičení pro seniory
15:00 Čtenářský klub s Jitkou
Dvorskou (v knihovně)
18:30 Hudba k tanci a poslechu

Sobota 7. 4. 2018

15:00 Zlatka Bartošková -
šansony (v knihovně)

Pondělí 9. 4. 2018

13:00 Cvičení pro seniory

Úterý 10. 4. 2018

10:00 Výtvarné dílny -
Duhový tandem (v knihovně)
17:00 Němčina
18:00 Počítače

Středa 11. 4. 2018

9:00 Jóga na židlích

16:00 Jóga pro každého

18:30 Hudba k tanci a poslechu

Čtvrtek 12. 4. 2018

15:30 Angličtina pro začátečníky
16:30 Angličtina - konverzace

Pátek 13. 4. 2018

13:00 Cvičení pro seniory
15:00 Rozprava s P. Markem
Malinou (v knihovně)
18:30 Hudba k tanci a k poslechu

Sobota 14. 4. 2018

13:00 Bridžový turnaj

Pondělí 16. 4. 2018

13:00 Cvičení pro seniory
18:00 Dechovka Jitřenka

Úterý 17. 4. 2018

10:00 Výtvarné dílny -
Duhový tandem (v knihovně)
17:00 Němčina
18:00 Počítače

Středa 18. 4. 2018

9:00 Jóga na židlích
10:00 Sochařská dílna
14:00 Aktiv klub - (v knihovně)
15:00 Dramatický kroužek
16:00 Jóga pro každého
18:30 Hudba k tanci a poslechu

Čtvrtek 19. 4. 2018

11:00 Host v RoSe
Mgr. Bohumil Kettner
Vyprávění o Eduardu Štorchovi

15:30 Angličtina pro začátečníky
16:30 Angličtina - konverzace

Pátek 20. 4. 2018

13:00 Cvičení pro seniory
15:00 Čtenářský klub s Vendulou
Křížovou herečkou Divadla
pod Palmovkou (v knihovně)

18:30 Hudba k tanci a poslechu

Sobota 21. 4. 2018

15:00 Návštěvy Potmě
- koncert nevidomých
(v knihovně) směs písní

Pondělí 23. 4. 2018

10:30 Návštěva studentů
Katedry výtvarného výchovy UK
- povídání o arteterapii
13:00 Cvičení pro seniory
17:00 Vernisáž obrazů
Marie Mikulové

Úterý 24. 4. 2018

10:00 Výtvarné dílny -
Duhový tandem (v knihovně)
15:30 Autorské čtení - Jan Vávra
o vzniku televize Nova
(v knihovně)
17:00 Němčina
18:00 Počítače

Středa 25. 4. 2018

9:00 Jóga na židlích
10:00 Sochařská dílna
14:00 povídání se Simonou
Postlerovou herečkou Divadla
Na Vinohradech (v knihovně)
16:00 Jóga pro každého
18:30 Hudba k tanci a poslechu

Čtvrtek 26. 4. 2018

15:30 Angličtina pro začátečníky
16:30 Angličtina - konverzace

Pátek 27. 4. 2018

13:00 Cvičení pro seniory
15:00 Čtenářský klub s Jitkou
Dvorskou (v knihovně)
18:30 Hudba k tanci a poslechu

Pondělí 30. 4. 2018

13:00 Cvičení pro seniory

CENÍK

Aktiv klub - tvůrčí ateliér - 50 Kč

lektorka MgA. Marta D. Dvorská
cvičení paměti, slovní hry, tvůrčí psaní, reminiscence -
vyprávění ze života, ankety a rozhovory

Přednášky - 50 Kč

Dechovka Jitřenka - 60 Kč

Hudba k tanci a poslechu - 70 Kč

kapela Taurus představuje široký repertoár
českých a zahraničních písní

Host v RoSe - 50 Kč

Jóga pro každého a jóga na židlích - 50 Kč

lektorka Jana Bláhová, v sále

Cvičení pro seniory - 50 Kč

zdravotní cvičení mohou navštěvovat i handicapovaní,
cvičí se v sedě, lektorka Irena Osvaldová, v sále

Čtenářský klub - zdarma

vede Mgr. Jitka Dvorská, v knihovně

Dramatický kroužek - zdarma

vede MgA. Marta Dietrich Dvorská

Rozprava s P. Markem Malinou - zdarma

Angličtina pro seniory - 80 Kč

vyučuje Mgr. Jan Kyška, v knihovně

Němčina pro seniory - 80 Kč

vyučuje Mgr. Gabriela Trojánková, v knihovně

Deskové hry - zdarma

vede Martina Ježková ze Spirály DDM Prahy 8

Akce Duhového tandemu - zdarma

výtvarné dílny vede Dominika Hůrková
tel: 775 252 602

Sochařská dílna - zdarma

pod vedením sochaře Jiřího Genzera v klubovně B
Spolufinancováno z finančního daru ČSOB

Počítače - zdarma

Zájemce prosíme o registraci na recepci RoSa

tel: 212 270 612, info@centrumrosa.cz

Změna programu vyhrazena

*Podrobné informace o akcích budou k dispozici na tabuli u recepcce
a Operačního programu Praha – pól růstu*

Počítače pro seniory

**každé úterý od 3. dubna 2018
vždy 18 - 19 hodin
v knihovně**

Mohou přijít začátečníci i pokročilí,
bude nás několik lektorů
a přizpůsobíme se individuálně.
Kurz je zdarma.
Není nutná předchozí rezervace.

Host v RoSe

čtvrtek 19. dubna od 11 hod.

v knihovně

Mgr. BOHUMIL KETTNER

Vyprávění o Eduardu Štorchovi

Bohumil Kettner (narozen v roce 1956) vystudoval češtinu a dějepis. Působí jako ředitel Fakultní základní školy Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy, kde vyučuje občanskou výchovu.

Život a dílo Eduarda Štorcha se staly tématem již jeho vysokoškolské diplomové práce. V roce 1986 o něm vydal knihu. Protože byl o ni velký zájem, v roce 2011 vyšlo druhé vydání. Unikátní monografie Kdo byl Eduard Štorch je rozdělena do tří částí - Štorch jako pedagog, spisovatel a archeolog. V dubnu si připomeneme 140. výročí jeho narození. Díky panu Kettnerovi se o této významné a přesto méně známé osobnosti dozvíme něco víc.

Senior Sen Daniely Fischerové

Zní to sentimentálně a pateticky, ale je to tak: Úplně nejradši bych, aby se mi od teď až do okamžiku smrti povedlo prominout všem, kdo mi ublížili, a požádat o prominutí ty - pokud jsou ještě mezi námi - kterým jsem ublížila já. Aby po mně pokud možno zůstal čistý stůl.

TVORBA KLIENTŮ A PŘÁTEL CENTRA RoSa

At' žijí duchové a spol.

Mgr. Zdeňka Endlerová

Vzpomínám si, jak otec kdysi dávno s úsměvem říkával: „Naše máma zase duchaří!“ Ona totiž tehdy dala hříšný peníz za knihu Břetislava Kavky Experimentální psychologie. No a já jsem stále více přesvědčena o tom, že ti její duchové přisedli na dceru. Odjakživa se totiž dějí různé „věci“ a v posledních letech obzvláště. Všude kde bydlím já, bydlí i oni - tedy duchové a skřítki. A ti dělají schválnosti nejen mně, ale i sobě navzájem. A tak neustále hledám, vzápětí i po několika dnech nalézám. A zase a zase další „zapotrošené věci“. Když jsem měla kocoura, podezírala jsem jeho, poněvaž na mne potutelně hleděl, ale neporadil ani neprozradil.

I vy stále něco hledáte? A ono to na vás často juká z těch nejneuvěřitelnějších míst? Utěšte mě, prosím, nenechávejte mne v tom samotnou! Díky!

Pýcha předchází pád

Anežka Kulichová

Už je to dávno... pracovala jsem tehdy v textilce vdálené čtyři kilometry od naší vesnice, a tak jsem spolu se svou sestrou jezdila na pracovní směny autobusem. Stávalo se, že na odpolední směnu přijížděla některá děvčata stopem. Ani já, ani sestra jsme nikdy stopem nejely a chtěly jsme si to také vyzkoušet. Říkaly jsme si: jsme také pěkné holky, určitě nás někdo rád sveze. Já měla tehdy krásný oranžový plášť a k tomu se náramně hodila bílá háčková šála a bílé háčkové rukavičky. Tehdy módní hit. Stejně jako já se pěkně ustrojila i má sestra. A tak jsme spokojené, jak nám to sluší, vyrazily za ves stopovat. V továrně nám směna začínala ve dvě hodiny odpoledne. Když jsme stály u silnice přes půl hodiny a už nás začínal tlačit čas, objevilo se konečně osobní auto. Začala jsem mávat přímo zuřivě, abych dala najevo, že opravdu spěcháme. Řidič auta si to vyložil po svém a raději mne, která stála málem uprostřed silnice, velkým obloukem objel. Stejně jsem však uslyšela skřípot brzd a k mému úžasu za autem osobním, které mizelo v dáli, zastavilo auto fekální. Nebylo zbylí, přijít pozdě jsme nechtěly a tak jsme, krásně nastrojené, vzaly zavděk touto limuzínou. Myslím, že řidič, který nám tehdy zastavil, se dodnes domnívá, že vezl do fabriky dvě opilá děvčata. Já a sestra jsme se totiž smály tak, že jsme ani nemohly vylézt po stupátku do kabiny vozu.

Srdečně Vás zveme na benefiční večer
ke 3. výročí otevření RoSy

ROSA SE SMETANOU

a dalšími českými klasiky...

klavírní recitál

Ráchel Skleničková

zahraje skladby B. Smetany, V. Nováka, B. Martinů...

&

aukce uměleckých děl

Blanky Prokové

ve čtvrtek 5. dubna 2018 v 18:00

patronka **Martina Kociánová**

moderátorka **Iva Lecká**

vstupné 150 Kč

výtěžek z akce věnujeme seniorům se zrakovým postižením
v Domově Palata a seniorům v Centru RoSa

součástí večera je bohatý raut

Prosíme Vás o potvrzení účasti na info@centrumrosa.cz nebo na tel. 212 270 612

organizátor:

pro:

Rezidence RoSa
Střelničná 8, Praha 8 - Kobylisy
www.rezidencerosa.cz

ve spolupráci:

palata

RÁCHEL SKLENIČKOVÁ

Ráchel Skleničková se narodila 21. 6. 1992 v Praze jako zcela nevidomá. V roce 2003 nastoupila na Gymnázium Jana Nerudy v Praze, kde studovala dva obory: klavír u MgA. Růženy Učňové a zpěv u MgA. Magdalény Bělohávkové. Během studií na gymnáziu se třikrát zúčastnila soutěže Bílé hole pořádané nadací Světluška a získala zde postupně třetí, první a druhou cenu.

Foto:
Monika Váňová

V roce 2006 zahájila studium na Konzervatoři Jana Deyla a střední škole pro zrakově postižené, kde studovala hlavní obor klavír u MgA. Jany Köhlerové a druhý obor zpěv u MgA. Naděždy Ostránské, ředitelky školy.

Roku 2011 se zúčastnila koncertu vítězů v oboru klavír na soutěži The Very Special Art ve Washingtonu, kde byla vybrána jako jedna ze tří vítězů. V Čechách se s úspěchem zúčastnila též několika soutěží: V listopadu roku 2010 byla účastnicí Soutěže konzervatoří v Pardubicích, kde obdržela 3. cenu. Na jaře roku 2011 byla finalistkou mezinárodní tříkolové soutěže zrakově postižených, pořádané organizací SONS. S úspěchem rovněž absolvovala Brněnskou klavírní soutěž. V říjnu 2013 získala čestné uznání v Mezinárodní klavírní soutěži pořádané Mezinárodní konzervatoří v Praze.

3. července 2013 vystoupila s velkým úspěchem v pražském Obecním domě s Českým národním symfonickým orchestrem pod taktovkou amerického dirigenta Steve Mercuria s 3. klavírním koncertem

Ludwiga van Beethovena v rámci festivalu The Prague Proms.

1. listopadu 2013 vystoupila se Západočeským symfonickým orchestrem v divadle Mariánských Lázní a v prosinci téhož roku hrála ve Španělském sále pod vedením dirigenta Petra Vronského, s tímtéž programem. Roku 2015 byla hostem 18. ročníku festivalu Spannungen pořádaného Larsem Vogtem v německém Heimbachu.

Od června roku 2014 je absolventkou Konzervatoře Jana Deyla v oboru hry na klavír a obdržela titul DiS. Následujícího roku úspěšně složila přijímací zkoušky v oboru klavír na pražskou HAMU. Zde v současné době studuje obor klavír pod vedením prof. Ivana Klánského a doc. Františka Malého.

30. května 2016 vystoupila v rámci festivalu Pražské jaro ve Dvořákově síni pražského Rudolfiny. V létě 2017 vydala CD v rámci projektu Kalkant, podporovaného Českým národním symfonickým orchestrem, mezi sedmi dalšími mladými nadějnými umělci.

Program benefičního večera 5. 4. 2018

Klavírní recitál Ráchel Skleničkové

1. B. Smetana: Přívětivá krajina z cyklu Črty op. 4
2. B. Smetana: Koncertní etuda č. 2 gis-moll "Na břehu mořském"
3. V. Novák: Amoroso z cyklu Vzpomínky op. 6
4. L. Fišer: Klavírní sonáta č. 3
 - I. Grave
 - II. Adagio
4. B. Martinů: Etudy a polky - výběr
 - I. Etuda in A
 - II. Polka in A
 - III. Etuda in F
5. Ráchel Skleničková: Monkey Ragtime

Pěvecký sbor Sluníčko z Domova Palata

zazpívá české národní písně a dvě lidové francouzské
pod vedením terapeutky Zuzany Nachtmannové

Aukce uměleckých děl akad. sochařky Blanky Prokové

Celým večerem vás bude provázet
moderátorka **Iva Lecká**.

Hostem a patronkou je operní pěvkyně
a moderátorka **Martina Kociánová**.

Na závěr je pro Vás připraven bohatý raut,
o dobré víno se postará sommeliér
Jan Macháček - Vinný sklep Chabry.

Zájemce prosíme o rezervaci na tel. 212 270 612

obraz - **Dar života**
olej na plátně (z roku 2012) 130 x 100
vyvolávací cena 9 000 Kč

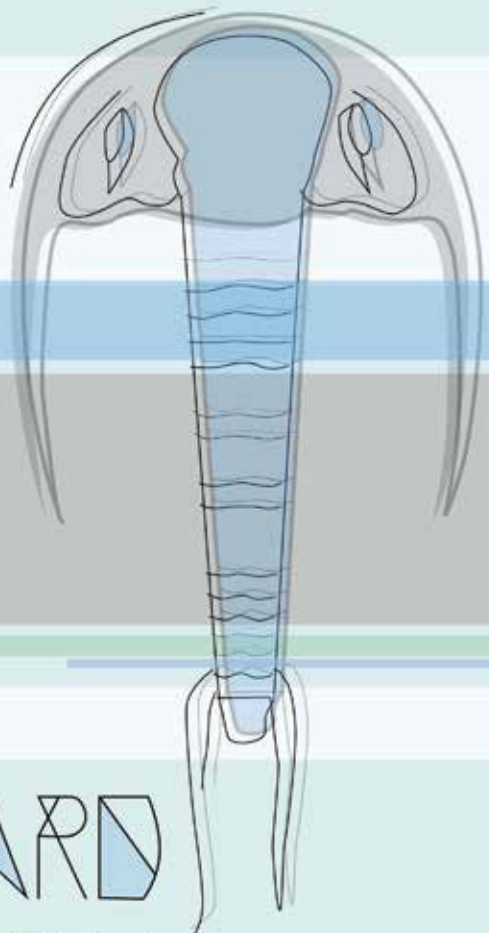
AUKCE OBRAZŮ

Díla akad. sochařky
BLANKY PROKSOVÉ

socha - **Bůh Janus - hlídá vstupy a vchody**
patinovaný odlitek z acrystu (z roku 2014)
400 x 220 x 320 (v mm)
vyvolávací cena 9 000 Kč

Tvorba studentů designu a umění,
knižní kultury a ekonomiky Náhorní

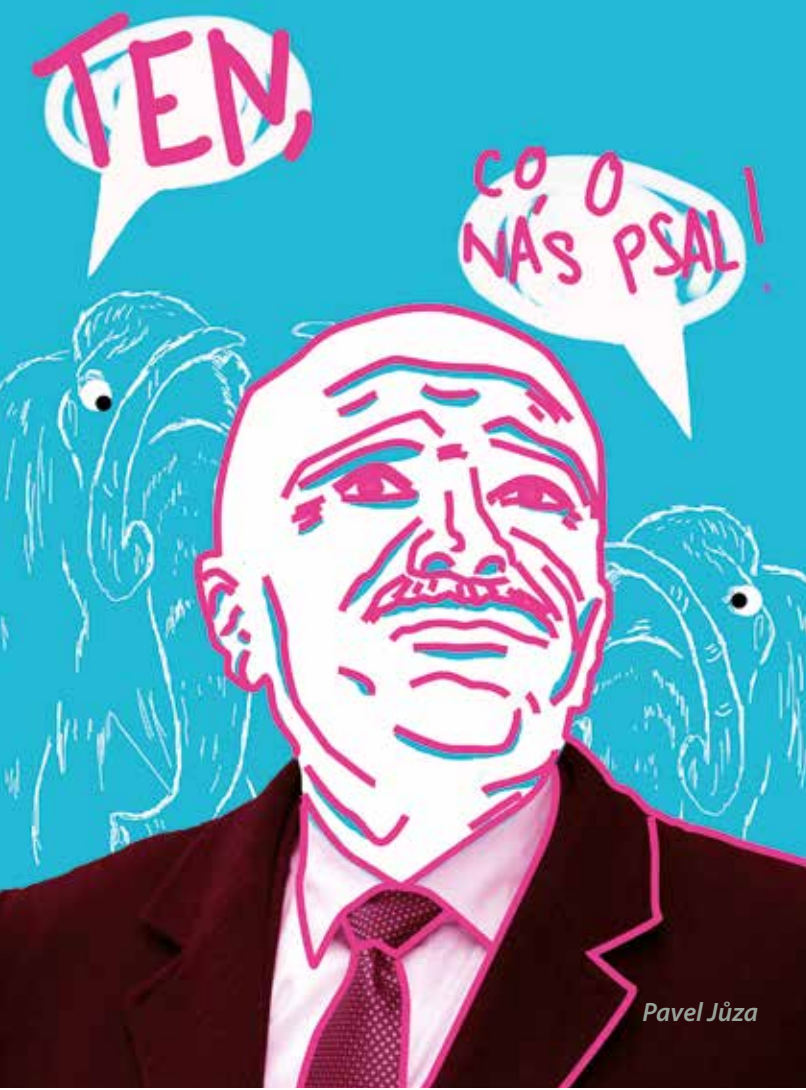

EDUARD
ŠTÖRCH

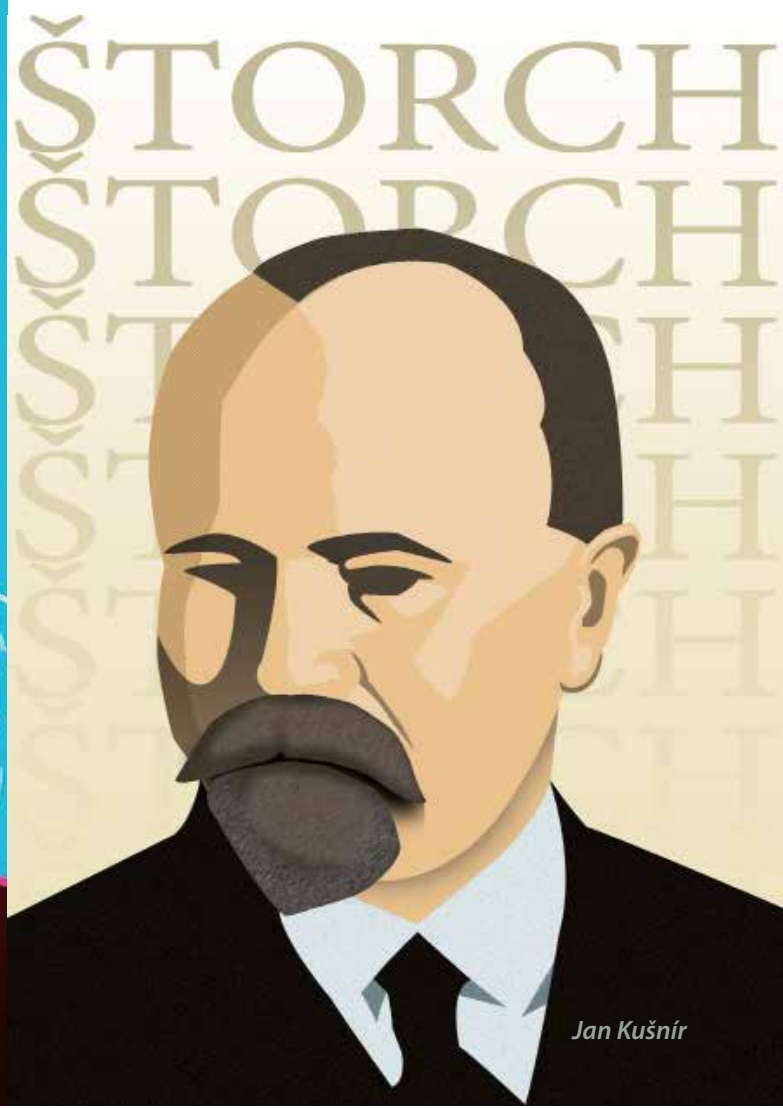
Eva Junková

Hana Petržílková

Pavel Jůza

Jan Kušnír

EDUARD ŠTORCH

10. dubna 1878, Ostroměř u Hořic
25. června 1956, Praha

Štorchovo motto:

Jděte stále vpřed za svým cílem, jděte, i když to bude cesta obtížná, obětujte kus svého osobního pohodlí pro široký okruh svého poznání, které Vám bude otevírat nové možnosti, buďte důslední a obětaví, a ať si v životě vyberete jakoukoliv práci, dělejte ji poctivě a svědomitě.

Byl Eduard Štorch především archeologem, spisovatelem či pedagogem?

Odpověď není jednoznačná. On sám sebe považoval spíše za pedagoga, celý svět ho zná spíše jako spisovatele. Ovšem jedno bez druhého by nemohlo být. Jeho pedagogické a archeologické zkušenosti se odrážejí v jeho umění psát, bez těchto dovedností by jeho knížky nebyly tak poutavé a čtené mezi dětskými čtenáři.

Dnes jej tedy můžeme hodnotit jako průkopníka a zakladatele nového žánru, jako klasika, který dětem, mládeži i dospělým přiblížil nejvzdálenější dějiny naší země. Proto bude a je Štorchovo dílo trvalou součástí kulturního dědictví naší literatury.

K 70. narozeninám byla Eduardu Štorchovi slavnostně udělena cena Boženy Němcové za celoživotní zásluhy. Po jeho smrti vyšel v Literárních novinách článek spisovatele Zdeňka Vavříka pod názvem – „Starý pán odešel“ končící slovy: „Zemřel starý téměř osm desetiletí, ale nebyl a není minulostí našeho písemnictví pro mládež. Je a zůstává jeho přítomností.“

PEDAGOG

Eduard Štorch po celou dobu své učitelské dráhy vystupoval velmi aktivně s poměrně radikálními myšlenkami o reformě pedagogické výuky, přičemž hlavní důraz kladl na její názornost, uplatňování aktuálního vědeckého poznání a zdravý

životní styl. Napsal řadu pedagogických prací, jejichž prostřednictvím se snažil uvést své názory v širší známost. Své představy se pokoušel také realizovat - pro děti organizoval zájezdy k moři či školní lyžařské kurzy.

V roce 1929 vydává Eduard Štorch knihu o reformě školy. V knize kritizuje nedostatky tehdejšího školství. Poukazuje jak na nedostatky v samotných budovách škol (vytýká jim, že mají spíše vzhled kláštera nebo kasáren), tak i na prostředí, ve kterém se nalézají, v neposlední řadě i na zastaralé metody výuky. Zároveň se snaží naznačit i možná řešení.

Učitelské působení Eduarda Štorcha

- 1897 začíná učit v malých vískách
- 1900 učitelem v Mostě
- 1903 přichází do Prahy a začíná zde vyučovat v Libni
- 1903 - 1906 Praha - Libeň (zatímní učitel II. tř.)
- 1906 - 1907 Praha - Koráb (zatímní učitel II. tř.)
- 1907 - 1918 Praha - Bubny (zatímní učitel II. tř.)
- 1918 - 1919 Praha - Dětská ústřední útulna (ředitel)
- 1921 - 1933 Praha Jindřišská ul. (odb. učitel - zast. ředitel)
- 1933 - 1937 Praha na Karlově (zatímní ředitel - def. ředitel)
- 1937 přeložení na dočasný odpočinek
- 1939 přeložení na trvalý odpočinek

Eduard Štorch při názorné ukázce rozdělávání ohně

Od počátku pedagogického působení přemýšlel o vyučování v přírodě. Myšlenka ho provázela již při působení na Mostecku. Ani v Praze nebyl spokojen se školními podmínkami. Piše si do deníku: „Spousta škol v Praze nemá ani vlastního dvorku, ba ani zahrady. A přitom jak důležitý je pro děti pohyb, zejména venku na zdravém vzduchu.“

Hledal v Praze volné prostory, kam by pražské děti mohly chodit, až objevil Libeňský ostrov. Do deníku si radostně poznamenává: „Objevil jsem Libeňský ostrov, krásný a skoro opuštěný, a na něm je vše, čeho jsme si mohli přát: Lučiny, stromy, písek, koupání. Řekl jsem hochům: Zde zbudujeme své stánky! Problém, kterak zjednatí dětem z vnitřní Prahy vhodné místo k pobytu v přírodě, byl rozřešen ...“

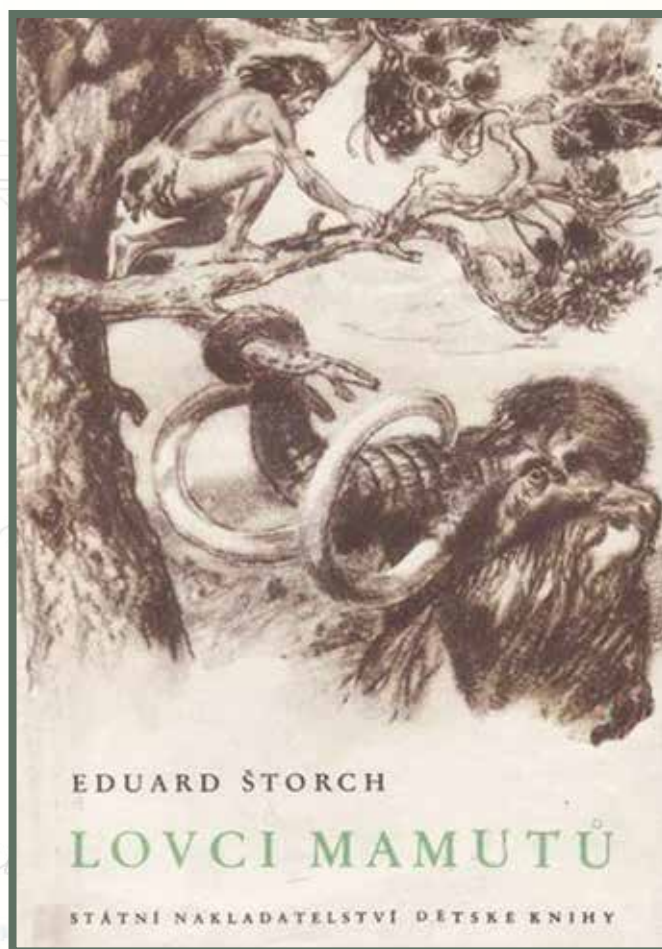
Roku 1925 žádá Zemskou správu politickou o pronajmutí pobřežního státního pozemku na západní straně Libeňského ostrova. 4. dubna 1925 dostává nájemní smlouvu za roční nájemné 256 Kč.

V letech 1926-1934 vybudoval ve svém volném čase a za vlastní finanční prostředky, získané prodejem své archeologické sbírky (vynesla mu 16 000 Kč) - Dětskou farmu na Libeňském ostrově v Praze. Jednalo se v podstatě o předchůdkyni

pozdějších škol v přírodě. V říjnu 1926 ji poctil svou návštěvou i prezident T. G. Masaryk. Roku 1934 přichází náhlý konec. Dětská farma byla zrušena, pozemek musel Štorch vyklidit pro jiné účely! Ve Štorchově deníku se objevují slova: „Dětská farma padla. Mně ji vyrvali, a sami moc nesvedli!“

SPISOVATEL

Se znalostí dětské psychiky a nesporným vypravěčským talentem Eduard Štorch obohatil českou literaturu pro děti a mládež knihami na opomíjená témata z doby pravěku i z dalších dějinných období. Poutavé děje a vyvolávání obrazu dávného života obyvatel osadil Eduard Štorch zvláště do okolí dřívější Prahy. Literární zpracování podněcovalo různé ilustrátory, kteří doplňovali jeho knihy obrázky z vyprávěných příběhů - Z. Burian, J. Konůpek, O. Sekora a další. Některé Štorchovy prózy byly zfilmovány, např. Osada Havranů, Minehava. Řada jeho knih získala ohlas i ve světě. Byly přeloženy do mnoha cizích jazyků. Bezesporu nejlepším a nejznámějším Štorchovým dílem nejen u nás ale i v zahraničí je kniha Lovci mamutů. Již za života spisovatele bylo vytištěno celkem 12 vydání této publikace.

Bibliografie knižně vydaného Štorchova díla:

Člověk diluviální - 1907	Lovci mamutů a sobů - 1933
Praha v době kamenné - 1910	Junáckou stezkou - 1933
Čarodějův učeďník - 1910	Volání rodu - 1933
Život v pravěku - 1912	Věstonická Venuše - 1936
Bohatýr Vratislav - 1917	O Děvín a Velehrad - 1939
Lovci mamutů - 1918	Lovci mamutů ještě po pěti letech - 1940
Libuše a Přemysl - 1919	Zastavený příval - 1940
V šeru dávných věků - 1920	O pračlověku - 1941
Zlatý poklad - 1922-23	Lovci mamutů na Bílé skále - 1946
V lovecké tlupě - 1930	Statečné mládí - 1946
Osada Havranů - 1930	Meč proti meči - 1946
Bronzový poklad - 1932	Hrdina Nik - 1947
U Veliké řeky - 1932	Minehava - 1950
Zlomený meč - 1932	

ARCHEOLOG

„Své příběhy jsem doslova vykopal ze země.“

Eduard Štorch vydal celkem 27 beletrických děl, psal do novin a časopisů. Byl členem v pedagogických, historických, kulturních, turistických a sportovních spolicích.

Již na počátku své učitelské dráhy se Štorch začal zajímat o archeologii. Jeho literární tvorba pro mládež vznikla na základě jeho prvních vykopávek pražských i mimopražských lokalit, svědčících o praobyvatelích naší země. Nacházel nejen kosti pravěkých zvířat, ale i pozůstatky obydlí a hroby obyvatel starých osad na nám známých místech - např. na Vlachovce, na Manínách, na úbočí vrchu Libušáku. Pod Bulovkou nalézá dokonce části mamuta. Na tato místa zasazuje příběhy svých hrdinů.

Štorch chce být i teoreticky na výši, proto navštěvuje archeologické přednášky takových kapacit, jakými bezesporu byli prof. Niederle, prof. Matiegka, prof. Hasa, prof. Mašek, dr. Axamit a mnoho dalších.

Jeho archeologická sbírka měla časem velkou historickou hodnotu, přesto se s ní musel ač nerad rozloučit. V květnu 1925 ji za 16 000 Kč prodává Národnímu muzeu, kde jsou nálezy uloženy dodnes. Již tehdy sbírka obsahovala 240 nádob, 60 bronzových a 20 železných předmětů, 1 zlatý prsten, 50 kostěných a 300 kamenných nástrojů, 15 lebek, 40 kousků keramických předmětů

a několik mincí a knoflíků. Po prodeji své sbírky s archeologií nepřestává, po čase opět vlastní na tisíce kusů různých archeologických předmětů, které se opět dostaly do českých muzeí.

Štorchovo archeologické muzeum

Eduard Štorch ve své pracovně

Božena Štorchová

Důležitou osobou v životě Eduarda Štorcha byla o dva roky mladší Božena Vávrová, se kterou uzavírá 27. dubna 1907 manželství. Božena, jak přiznával sám Štorch, byla krásná a výjimečná žena, která ho posilovala při všech útrapách, pomáhala mu a vždy stála po jeho boku. Jejich svazek však zůstal bezdětný.

Manželka v roce 1949 podstoupila operaci, byla upoutána na invalidní vozík a odkázána na Štorchovu neustálou pomoc. V těžké situaci byl navíc manželům komunisty zabrán jejich domek v Lobči i půlka bytu v Praze. Proto nabídl Štorch své sbírky, spisy, knihy, rukopisy, korespondence a diapozitivy Vlastivědnému muzeu v Hořicích, které materiály v roce 1954 odkoupilo.

Z tohoto období můžeme v jeho deníku číst:
...Rád bych napsal ještě něco, než umlкну docela, ale těžká nemoc ženina mi nedovoluje vzít pero do ruky...

V jednom ze svých posledních dopisů píše:
...Chtěl bych se dožít ještě 80. Mám toho ještě tolik před sebou!

Božena Štorchová

25. června 1956 navečer ve svých 78 letech zemřel. Na pohřbu se sešlo asi 120 smutečních hostů, za pozůstalé pouze manželka Božena Štorchová. Životní družka byla po svém skonu v roce 1961 pochována vedle svého muže na hřbitově v Lobči.

Literatura

Bohumil Kettner: *Kdo byl Eduard Štorch*, 2011

Zpracovala

Martina Mrňavá

Manželé Štorchovi na Lobči

Ilustrace Onřeje Sekory z knihy *Lovci mamutů*, 1946

ŠTORCH EDUARD

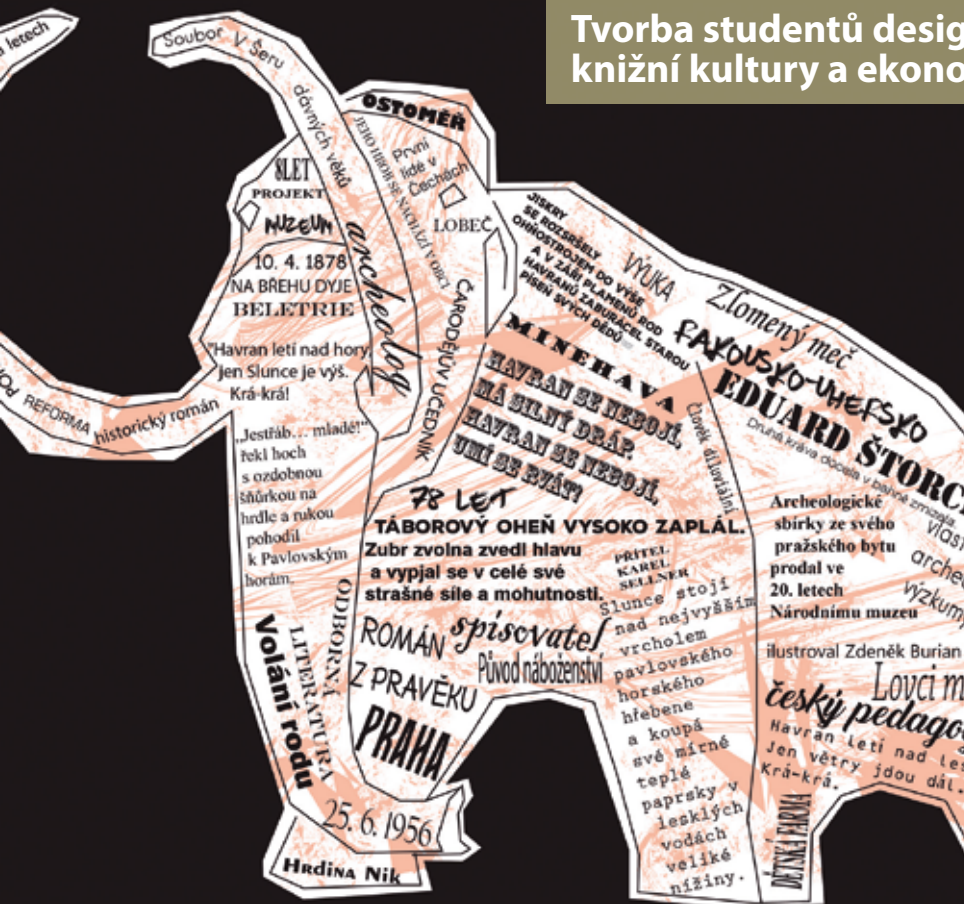

Jakub Kačerovský

Valerie Kolářová

Tvorba studentů designu a umění,
knížní kultury a ekonomiky Náhorní

Kateřina Vášová

Michal Koška

Když se řekne Eduard Štorch...

asociace členů Aktiv klubu
A co se vybaví Vám?

paní J., 71 let:

Vybaví se mi Lovci mamutů.

paní V., 84 let:

Také se mi vybaví něco z pravěku, pravěká zvířata.

paní Š., 85 let:

A k tomu mi automaticky naskočí kresby Zdeňka Buriana.

paní K., 78 let:

Některé jeho knihy byly zfilmované.

paní E., 82 let:

Mně se to plete, on byl ještě Štorch - Marien a ten měl krásné nakladatelství v centru Prahy.

paní P., 88 let:

Byl to výbornej a zapálenej učitel.

paní H., 85 let:

Učil v Libni.

paní T., 78 let:

A byl také archeolog. Něco nám o něm vyprávěla paní Mrňavá z Chaber.

Tvorba Aktiv KLUBU

Marty D. Dvorské

Dubnový dárek

Doneseme **do** domu **drobné** **dárky**:
Děvčátku **doručíme** **dvoupatrový** **datlový** **dort**.
Dědečkovi **darujeme** **dubovou** **dýmku**, **dvě**
deci **dobrého** **drinku**, **dvacet** **doutníků**.
Dcera **dostane** **deset** **deka** **debrecínky** **denně**,
dostatečnou **dávku** **domácích** **drobů** (**dršťek**).
Dnes **dodáme** **dětem** **do** **džbánu** **džus**.
Donátorům **děkujeme**!

Velikonoční veršování
kolektivní lidová poezie z Aktiv klubu

AŽ VYROSTE PETRKLÍČ
TO UŽ BUDE ZIMA PRYČ
KDO PÍSNIČKU ZAZPÍVÁ
ZEMĚ SE MU OTVÍRÁ
KDO JE DOBRÉ NÁLADY
TEN NALEZNE POKLADY
NEBO POTKÁ ZAJÍČKA
A DOSTANE VAJÍČKA
KDO NÁS POZVE NA TANEC
TEN DOSTANE MAZANEC
K TOMU PESTRÉ KRASLICE
TY POTĚŠÍ NEJVÍCE
POTOM JEŠTĚ KOČIČKY
JAKO DÁREK MALÍČKÝ
PAK S BAREVNOU POMLÁZKOU
VYDÁME SE ZA LÁSKOU

Otevíráme Kobyliškou kroniku Karla Hackera

kapitola, která se věnuje archeologii
a předhistorickému vývoji Kobyliš

Karel Hacker (15. 4. 1876 - 1. 7. 1972) pedagog, zakladatel loutkového divadla Jiskra, archeolog (spolupracoval s K. Absolonem, Dr. J. Axamitem a Ed. Štorchem)

asi z roku 1935:

Kobylišy - dříve politická a katastrální obec, náležející k okresu karlínskému, od 1. 1. 1922 připojena ku Praze a tvořící část Prahy 8, rozkládá se na jižním úpatí vrchu Ládví - severně od středu města - na náhorní rovině, vytvořené v pradávných dobách tokem vod v průměrné výši 285 m nad mořem. Malebnou polohou Kobyliš s háji Čimickým a Ďáblickým i s mohutným vrchem Ládvím doplňuje se velkolepá scénérie naší metropole - hl. města Prahy.

Tvárnost zdejší krajiny nebyla podobna vždy nynější. V době před prvohorami, zvané algonkium, byla mořským dnem...

Vrch Ládví byl ostrovem...

Kobylišy, jak svědčí nálezy, jsou stáří velice úctyhodného. V roce 1905 byly zde v pískovně za kovárnu nalezeny části kostry člověka, o nichž se nálezce **Eduard Štorch** domnívá, že patří starší době kamenné, tedy době, kdy se u nás proháněli ještě mamuti, sobi a no-sorožci - před více než 30 tisíci lety. Nález v Kobyliších způsobil rozruch ve světě vědeckém, o čemž svědčí řada odborných článků českých i cizojazyčných.

Lovec mamutů, člověk řídkou strstí porostlý, spíše velké opici než člověku podobný, měl nad vodami kotliny pražské příhodné místo. Obrovské čtvernožce chytal do nastražených jam, kde je kameny a kyji dobíjel, aby se jejich teplou krví a syrovým masem nasytil.

Taková jáma se zbylými kostmi mamutími byla jmenovaným ředitelem **Ed. Štorchem** nalezena na konci roku 1906 mezi Kobylišy a Libní u Malovaného listu. V libeňské cihelně Na báních vykopal týž archeolog roku 1903 neúplnou lidskou lebku, rázu ještě téměř neandrtálského, t.j. jevící anatomické vlastnosti vymřelého plemene lidského jeskynního člověka...

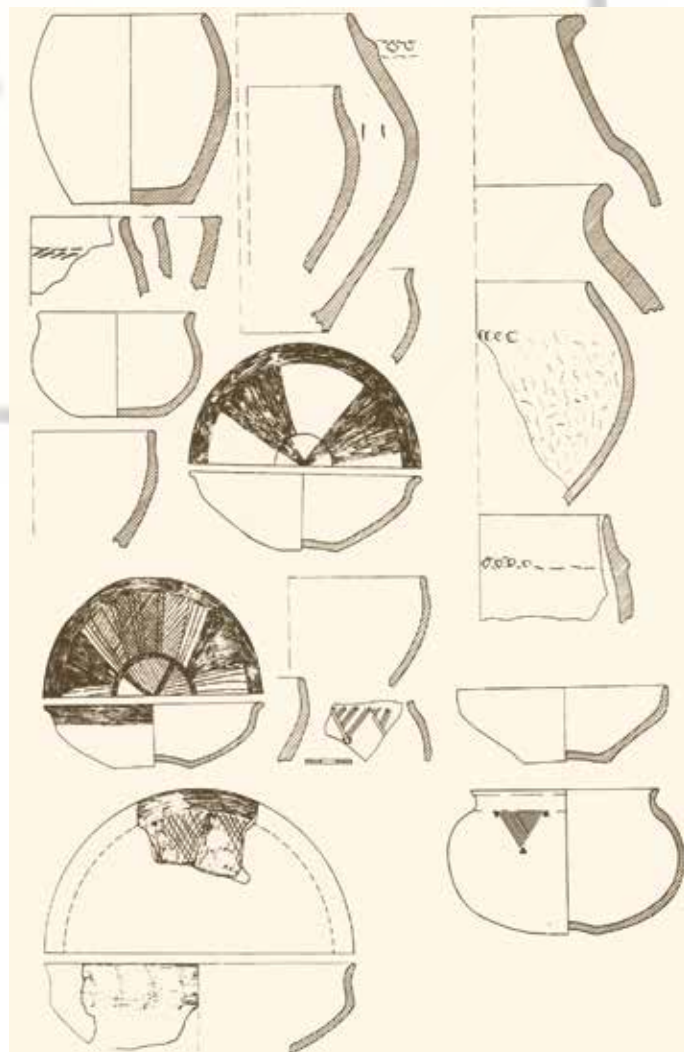
V roce 1906 se podařilo **Ed. Štorchovi** v Libni mezi Libušákem a Korábem při odkopávce hlíny objeviti pohřebiště šesti markomanských bojovníků. Je to jediný archeologický nález v Čechách, který dosvědčuje zde přítomnost Markomanů. Tento bojovný germánský kmen vnikl krátce před naším letopočtem od západu do Čech a podrobil si mocí zdejší lid. Teprve po těžkých válečných nezdarech na zač. 1. stol. po Kr. vymizeli.

Všech šest bojovníků mělo v hrobě po dřevěném štítu, z něhož ovšem zbyla jen železná, ochranná puklice. Konstatováno bylo u bojovníků zde pohřbených drátěné brnění, složené z malých kroužků. **Ed. Štorch** našel na jedné stehenní kosti přischlé zbytky koženého pancíře, na němž zachovány byly ještě drátěné kroužky bronzové. Vedle toho nalezeny byly ještě jiné drobnosti z výzbroje...

Ze starších nálezů **Ed. Štorcha** je nejznamenitější pohárovitá nádoba na silné nožce čtyřnásobně rozeklaná, při okraji je ozdobena puntíčky. Byla uložena v Národním muzeu.

Také v cihelně v Chaberské ulici vyskytly se občas nálezy. **Ed. Štorch** má odtud obrovskou zásobnici (t.j. nádobu, do níž se ukládaly zásoby potravin) typu předúnětického.

I Karlel Hacker má na svém kontě několik hodnotných archeologických nálezů. Např. při úpravě Čimické ulice našel v roce 1954 střepy z veliké před únětické zásobnice, neolitickou zásobnici a střepy z nádob kultury únětické a mladší knovízské, dokazující pokročilost tehdejší keramiky. Většina nalezených vykopávek je uložena v Národním muzeu v Praze v oddělení archeologie.

VOJTA NÁPRSTEK

Cestovatelem proti své vůli

Pavčina Vočková

V letošním roce se média věnují osudovým osmičkám našich dějin. Jedna taková zamotala život i Vojtovi Náprstkovi (1826-1894), který je širší veřejností mylně považován za nadšeného cestovatele. Ačkoliv dnes se do muzea, které nese jeho jméno a najdeme ho v blízkosti Betlémské kaple, chodí hlavně za expozáty z různých kultur, on sám nadšeným cestovatelem nebyl.

Pravým důvodem jeho dlouhého pobytu v Americe nebyla touha po poznání dalek, ale útěk před policií, která ho pronásledovala za rebelství v revoluci 1848. Za oceánem se živil jako nádeník, truhlář a knihkupec a také se zúčastnil výpravy k Dakotům. Předměty, které od Indiánů získal, poslal do nynějšího Národního muzea. Dnes je můžeme vidět v Náprstkově muzeu, kde od roku 1985 tvoří základ současné expozice amerických kultur.

Náprstek byl nadšený propagátor moderní domácnosti. Pořádal vzdělávací a předváděcí akce pro ženy a dívky z měšťanských rodin. V roce 1862 jim s nadšením poprvé představil šicí stroj, který dovezl ze světové výstavy v Londýně. S tím souvisí i jeho podpora ženské emancipace; tvrdil, že čas ušetřený používáním domácích přístrojů mohou ženy využít ke svému vzdělávání. Pomáhal organizovat přednášky Amerického klubu dam, které se s velkým úspěchem a ohlasem konaly v domě U Halánků, patřícímu jeho rodině, kam pravidelně docházela například spisova-

telka Karolina Světlá. Po smrti své matky zde začal budovat vlastní průmyslové muzeum a plnil si tak svůj největší sen. V roce 1875 se po dlouholeté známosti oženil a rozhodl se pro civilní sňatek, což byla novinka, která se nesetkávala s pochopením.

Neopomenutelné je také jeho působení v komunální politice, protože i na tomto poli zastával ryze moderní názory. Z jeho návrhů si připomeňme například ochranu zeleně, vybudování zábavního centra a zoologické zahrady nebo zřizování veřejných záchodků. Co se týče moderního života, šel vždy příkladem: jako jeden z prvních si pořídil telefonní linku. Tehdy šlo o přepych, který si moc lidí dovolit nemohlo, a tak není divu, že Náprstkovu telefonní číslo bylo mnohem kratší, než jsou ta dnešní, a sice 104. Svou pokrokovost potvrdil dokonce i posmrtně: byl prvním Čechem, který chtěl být z hygienických důvodů zpopelněn. Tímto přáním se naposledy, ale významně postavil rakouské autoritě – ta totiž kremaci výslovně zakazovala.

Galerie Centra RoSa

/Střelničná 1680/8, Praha 8/

Vás zve srdečně na výstavu obrazů

Marie Mikulové

LETEM SVĚTEM

vernisáž proběhne
v pondělí 23. 4. 2018 v 17 hod.
výstava potrvá do 29. 6. 2018
otevřena denně od 10 do 20 hod.

VELIKONOCE ČAS NADĚJE A ZMĚNY

Vstoupili jsme do velikonočního období, které v nás probouzí naději, že naše konání má smysl. Tyto svátky jsou spojeny s mnoha významnými událostmi celého lidstva napříč národnostmi a jejich společným jmenovatelem je pohyb a změna situace. Díky pečlivé práci mnoha historiků a archeologů můžeme původ slavení Velikonoc najít již ve starověku. Předcházelo jim slavení různých událostí v kočovných kmelech na dnešním Blízkém východu.

Jednou z oslav je domácí svátek při jarním úplňku, kdy se zabíjel jednoroční beránek, jehož krví se značily vstupní „dveře“ příbytku na znamení Boží ochrany. Při této příležitosti se konala slavnostní hostina, při které byli všichni přítomní připraveni na cestu za pastvou se svými stády.

V těchto dnech se také slavil Svátek nekvašených chlebů, který symbolizoval nastávající novou úrodu a potřebu odstranit vše staré (odstranění starého kvasu, který by mohl novou úrodu znehodnotit). Symbolicky to byl i čas rituální očisty na počátku nové kočovnické sezóny.

Tyto dvě tradice si Izraelité zachovali i v období, kdy se kvůli neúrodě usadili v Egyptě, kde člen jejich rodu Josef byl díky svým zásluhám ustanoven správcem u faraona. Vyvolený národ zde pobýval několik století a z váženého rodu se postupem času stal lid, který začal být utlačován a využíván na otrockou práci. V těžkých chvílích se začali obracet na Hospodina a on jim vyvolil za vůdce Mojžíše. V tomto období se začínají formovat židovské velikonoce, které jsou nazývané pesach (v překladu přejít, skákat, ušetřit).

2. kniha Mojžíšova nás podrobněji seznamuje se slavením oněch dvou svátků, které díky velkým činům Hospodina nabývají nového významu. To je zázračné vysvobození vyvoleného národa z egyptského otroctví, jež vrcholí přejitím Rákosového

moře suchou nohou. Podle moderních výzkumů víme, že to bylo možné díky silnému vichru, který dokáže ono moře vysušit tak, že se dá lehce projít po jeho dnu. Ale pro nás je důležitější duchovní rozměr přejití z otroctví hříchu do svobody nového života.

Z našeho křesťanského pohledu jsou důležité oslavy Velikonoc kolem roku 30 našeho letopočtu, kdy Boží syn Ježíš Kristus vzal na sebe hříchy celého světa a všech dob na dřevo kříže a za všechny obětoval svůj život. Třetího dne vstal z mrtvých a tím

Alfons Mucha
Slavnost Svatovítova na Rujáně
Slovanská epopej

přemohl smrt a pro všechny získal nový život. Od této doby se slaví křesťanské Velikonoce. Je to oslava přechodu ze smrti k životu a také z otroctví zlého k životu ve svobodě Božích dětí. Z našeho pohledu jsou Velikonoce časem naděje, kdy člověk je zachráněn. Je nám nabídnuta změna našeho smýšlení, protože vše co se v minulosti stalo, bylo vykonáno pro dobro každého z nás. Je to pro lidstvo velkorysá nabídka Boží lásky. Nebojme se proto přejít více do duchovní svobody v Boží blízkosti.

Páter Vojtěch Marek Malina OSB

Řád svatého Benedikta

(narodil se 30. března 1977 v Horní Bečvě na Moravě)
vystudoval Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži
a teologii na Univerzitě Karlově.
Od listopadu 2016 pracuje v RoSe.

Věřím na nebeský management

**Jiřina Prekopová je i v osmaosmdesáti letech energická a živá dáma.
Povídali jsme si s ní o životě, dětech a mužích a ženách.**

Vy jste se pustila loni na podzim na dlouhou cestu? Kam až?

Do Mexika. Jedna moje žačka tam uspořádala velkou konferenci na mou počest. Jenže když jsem se tam dopravila, sklátil mě oboustranný zápal plic. Nevypadalo to se mnou vůbec dobře. Už jsem byla v „limbu“ a cítila, jak se vzdaluji od země. Země-kouli jsem viděla z dálky, jako takový pingpongový míček.

Ale jste pořád tady...

Měla jsem takové protichůdné pocity. Na jednu stranu jsem se těšila, na druhou stranu jsem cítila, že tu pořád mám nějakou práci, nějaké poslání. A tak jsem poprosila Pána Boha, aby mě tu ještě chvíli nechal. A podařilo se. Já tomu říkám nebeský management. Doktoři nechtěli věřit tomu, že další den jsem měla úplně čistý nález na plicích. Musela jsem ale v Mexiku nějaký čas zůstat, než se manželovi mé žákyně (který je původem Němec) podařilo domluvit s pojišťovnou můj převoz zpět do Evropy. Vypadalo to všelijak, ale nakonec mě zachránilo to, že mluvím pořád po ránu česky. Když se ho z pojišťovny ptali, jestli nemluví z cesty, odpověděl, že ho zdravím každé ráno v češtině. Ačkoliv vím, že je Němec. A oni to pochopili tak, že už jsem na tom asi špatně, a tak dokonce poslali lékařku, která mě doprovázela, a domů jsem letěla první třídou. To bylo bezva, mohla jsem si natáhnout nohy a dát si sekt ... A v Mnichově na mě už čekala sanitka a odvezla mě domů do Lindau.

Vy pořád žijete napůl v Německu u Bodamského jezera a napůl v Čechách?

Spíš už v Čechách. V Německu je teď taková divná atmosféra. Neinspirativní. Navíc já se zabývám dětmi, a ty tam už skoro nikdo nemá. Kromě Turků.

Ale to u nás taky...

Ale tam je to ještě o něco horší. U nás lidi rodinu v zásadě chtějí, i když se jim to nakonec často

nepodaří. V Německu se o to často ani nepokoušejí. Rodinu mají za překonaný koncept.

Vy jste německy uměla?

Ano, já měla němčinu ráda. Když se vyhazovaly německé knihy z knihoven, tak jsem si jich dost vzala. Díky tomu jsem mohla číst literaturu, která byla za komunistů zakázaná a těžko se sháněla.

Váš manžel taky?

Ano, Valentin musel za Slovenského štátu narukovat a pak se ke konci války dostal do západní zóny v Německu. Takže německy uměl. Ale potom jako agent za komunistů přecházel hranici a chytili ho. Postřelili ho a chytili. A dostal patnáct let. Ale já vlastně detaily toho, pro koho pracoval, nemám. On to neprozradil ani estébákům při mučení. A mně taky ne.

Poznamenalo ho to?

Určitě. On byl, jak říkají Slováci, „repa“. Silný, statečný chlap. Férový, přímý. Ano znamenalo ano a ne znamenalo ne. Ale některé věci neříkal. Ostatně až po jeho smrti jsem se dozvěděla, že měl dítě. Přitom mi říkal, že nemůže mít následkem věznění děti. Ale když jsem se náhodou po jeho smrti (díky reportáži České televize, ve které ukázali jeho fotku) seznámila s jeho synem, stali se z nás dobří přátelé. Říká mi „maceška“ a občas mě navštíví s celou rodinou. Mimochodem, jako by mu z oka vypadl.

Jak jste se seznámili s mužem?

Ve vlaku. Náhodou. Jela jsem s kamarádkou a v kupé byl jakýsi německý hudební skladatel, který mi nadbíhal. Ale řeč nějak vázla. A můj muž seděl naproti, měl přes sebe přehozený kabát. Zeptala jsem se ho, jestli mu nevádí, že na chvíli otevřu okno. Říkal, že ne, že je zdravý. Přitom měl za sebou leukémii, následek práce v uranových dolech. Dali jsme se do řeči, a když říkal, že byl

vězněn, tak už to byl můj člověk. Byla to láska na první pohled.

Vaše asi nejslavnější kniha Malý tyran vyšla v roce 1988. Jak ji tehdy přijala veřejnost?

Nadšeně. Toho se prodalo strašně moc. Já se bála, jestli to vůbec vydají, a ono to nakonec vyšlo ve 26 jazycích.

Kdy jste začala pozorovat tu změnu ve výchově?

To jsem postupně zjišťovala ve své praxi. Já jsem ve všem vycházela z praxe. A viděla jsem malé dítě, které třeba vždy večer vyhodilo tatínka z manželské postele, protože s maminkou chtělo spát ono. A tatínek poslechl. Anebo dítě, které bylo ochotné pít jen colu a jen z jedné konkrétní skleničky. Takových případů byly stovky. A rodiče se tomu podvolovali, protože to bylo tehdy módní. Volná výchova.

Jak to?

Ono to v Německu bylo všechno trochu zvláštní. Jednak ta volná výchova byla reakcí na předchozí období, kdy byla výchova pro změnu opravdu příliš striktní, a jednak tu šlo o celý ten komplex viny Němců za nacismus a válku. A k tomu přece patřila i disciplína a poslušání. Takže udělali pravý opak.

A jak na knihu reagovala německá veřejnost?

Veřejnost kladně. Kniha měla obrovský úspěch a hlavně rodiče mi děkovali. Odborná veřejnost byla opatrnější kvůli atmosféře, která tehdy v Německu panovala. Takoví ti zelení a podobní radikální levičáci mě osočovali, že jsme konzervativní. To byl v jejich očích hrozný zločin. Na jedné psychologické konferenci v Brémách mě ani ne nechali promluvit. Měli tam rudé prapory a křičeli: „Prekop muss weg!“ (Prekopová ven!). Tak jsme šli s Valentinem ven. K moři. A tam se tehdy zrovna strhla obrovská bouře.

V čem je volná výchova nejhorší?

V tom, že se děti nenaučí, že nic není zadarmo. Že musí něco vydržet, obětovat se, přizpůsobit se. Že nelze mít všechno hned teď. Že musí rozeznávat dobro od zla a za to dobro bojovat. Protože tak to bude celý život. To, že rodiče odměňují děti třeba za pomoc v domácnosti, je hrozné. Aby se děti ptaly: „Mami, co mi dáš za to, že dojdou nakoupit?“ To je prodejná láska. To formuje charakter. Tedy spíš deformuje...

A jak se pak takové děti chovají, když mají samy děti?

Pořád stejně. Nechápu, že s narozením dítěte se něco mění. Že se tomu musí podřídit. Že už si nemůžou dělat, co chtějí. Je to samé „já, já, já“. Bez ohledu na muže nebo dítě. Pokud dítě vůbec mají.

Týká se to mužů i žen?

Obou, ale u žen je to horší. Muž není uzpůsoben k tomu, aby se staral o malé děti. To, co žena ví instinktivně, si musí muž načíst.

A jak se chovat k dětem, které zlobí?

Takhle! (Paní Prekopová si ke mně přisedá, koukne se mi zblízka do očí, pohladí mě po tváři a řekne: „To mě mrzí, jak ses teď choval, ale mám tě i tak ráda.“) Vy máte děti?

Ne.

To byste měl.

Já vím.

Tak až se oženíte, tak za mnou s manželkou přijďte a já vám dám nějaké tipy, jak s ní zacházet. A jak s dětmi.

Dobře, domluveno! Protože často mluvíte o nutnosti fyzického kontaktu, tak tipuji, že se vám líbí nošení nemluvnat v šátku.

Ano, to rozhodně podporuji. S rozvojem kočárků přišli děti o objetí, izolovalo je to od očního kontaktu. Když jsem v Německu pracovala s autistickými dětmi, některé byly původem z Itálie. Jejich rodiče přišli jako gastarbeitři. No a jejich babičky tvrdily, že ten autismus dostaly díky tomu, že rodiče odešli do Německa a matky tudíž nenosily děti v šátku. Jak bylo zvykem na Sicílii.

Vy jste v jednom rozhovoru řekla, že správný muž by neměl ani vařit. To se mě skoro dotklo. Já rád vařím...

No, to nebylo tak úplně přesné. Náš Valentin taky vařil. Občas udělal zbojnický guláš. A dělal to rád. A někdy ani není jiná možnost. Ale pokud by třeba žena byla doma a muž stejně vařil, je to na pováženou.

A jak je to tedy mezi muži a ženami?

Muž má umět ženu vzít a vynést po schodech nahoru. A skoro každá žena to má ráda. A pokud některá řekne „ne, já si vyjdu sama“, tak to je konec. To tam asi není přitažlivost. Muž je hormonálně i anatomicky uzpůsoben k tomu, aby byl... zkrátka muž! Rozumíte? I ten penis je uzpůsoben k dobývání. A muž má fyzickou sílu, aby mohl chránit rodinu nebo stavět dům. Nebo koráb (smích). Kdežto ta ženská síla je v něčem jiném. Žena má takovou tajemnou sílu, kterou muže dokáže motivovat k tomu, aby dělal to, co má. A aby vychovávala děti. Protože ty vychovává hlavně matka. A babičky. Jenže ani ty dnešní babičky nejsou jako dřív a často tráví čas jinak než s vnoučaty.

Jakou roli v tom ovládnání muže hraje mateřství?

Obrovskou. Nejprve žena láskuje, flirtuje a svádí. Je to ta klasická ženskost. Když pak přijde těhotenství a porod, její zájem se přesune na dítě a ten mužský se ocitne tak trochu na vedlejší koleji. Mateřstvím žena získá velkou moc. Ale musí ji použít rozumně. Když si z muže udělá hadr na holi, tak jí uteče. A nechá se svést nějakou jinou ženskou, která s ním nakonec udělá to samé. Velmi často si totiž vybíráme hodně podobné partnery.

Ale sama jste někdy řekla, že muži degenerují.

Kdo za to může? Oni sami, nebo systém?

Může za to dost výchova, která potlačuje maskulinní rysy. Pochopitelně, vždyť od mateřské školky vás vychovávají hlavně ženské. Já razím zásadu, že ve školce by měl být alespoň jeden mužský vychovatel.

Je školka pro děti dobrá?

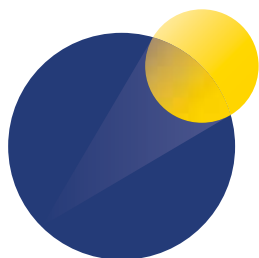
Určitě. Od tří let je to pro děti výborné. Naopak jesle ne, tam jsem zásadně proti.

Matyáš Zrno, šéfredaktor časopisu Vital

PhDr. Jiřina Prekopová (narozena 14. října 1929 v Prostějově)

je známá česká psycholožka, psychoterapeutka a spisovatelka. Je autorkou tzv. Školy lásky a terapie pevným objetím. Její první kniha Malý tyran se stala bestsellerem a byla přeložena do 26 jazyků. (Od roku 2015 bydlí v Rezidenci RoSa.)

**NÁVŠTĚVY
POTMĚ**

ŽIJEME HUDBOU

Koncert pro Centrum ROSA

Sobota 21. dubna 2018 od 15 hodin

Centrum ROSA, Střelničná 1680, Praha 8

Zahrajeme lidové písničky nejen na akordeon a klavír. Představíme umělé písně, šlágry a samozřejmě tvorbu klasickou. Budeme rádi, když si s námi s chutí zazpíváte i zahrajete. Strávíme společně hodinu plnou písniček a vzpomínek.

Zdraví,

Mirek, Katka, Alena, Zdeněk a Marie
z Návštěv POTMĚ

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

www.centrumrosa.cz
www.navstevypotme.cz

Přátelská setkání u pedikúry

Pedikúra v Rezidenci RoSa se stala kouzelným zákoutím, kde pečují o nohy a ruce svých klientů, ale zároveň se stala místem pro odpočinek a relaxaci.

Každé páteční ráno se těším na pravidelné návštěvy svých klientů, kde každému splním jeho speciální přání, pokud nějaké má. Je mi potěšením svým klientům pomoci s problémy zarůstajících nehtů, odstranění otlačků a staré kůže. Mou odměnou je spokojený výraz ve tvářích všech těch, kterým jsem pomohla vyřešit jejich trápení. Zákoutí pedikúry není však pouze o péči o mé klienty. Toto je místo, které má své kouzlo. Klienti se mi svěřují se svými radostmi i starostmi, které prožívají a řeší každý den. Toto je místo, kde se často zasmějeme i zasmutníme a poradíme jeden druhému. Tak jako já prožívám jejich životní příběhy s nimi, tak i oni prožívají ty mé se mnou. Prošli se mnou mé nelehké, smutné a složité životní období a ochotně mi poradili a podpořili mě. Je jejich velkou zásluhou, že jsem i já vše překonala a dokázala jít dál novou životní cestou. Díky jejich podpoře stojím znovu pevně na nohou. Za toto jim všem náleží můj obrovský dík. Všichni moji klienti jsou moji součástí a bez nich by byl můj život prázdnější. Děkuji paní Wotřelové, paní Lindnerové, paní Habersbergerové, paní Mojžíšové a samozřejmě i všem ostatním klientům i těm, kteří přicházejí z okolních míst. Za 12 let své praxe jsem byla součástí tisíce příběhů, ať již smutných či veselých. Přála bych všem svým klientům, aby jejich životy plynuly jen krásným a klidným

směrem. Budu velmi ráda, když mi zachováte svou přízeň a já i nadále budu o Vás pečovat jak nejlépe umím.

Ještě jednou pro Vás všechny můj obrovský dík za Vaši laskavost, upřímnost a pochopení a Váš úsměv.

Vaše pedikérka Petra Nikolosová

Turnaj v bumper ballu

Hřiště ZŠ Glowackého

Neděle 22. dubna 2018

Sraz v 8:30 hod.

Startovné 250 Kč/osoba
čtyřčlenné týmy

Bližší informace a přihlášky kompletních týmů u J. Zabilanského,
tel.: 733 535 495

zabilansky@ddmpraaha8.cz, www.spiralapraha8.cz

Dům dětí a mládeže Praha 8 - Spirála

Budova Kobylisy: Přemyslská 1102, Praha 8,
tel. 284 681 050

Budova Bohnice: Dolákova 537, Praha 8,
tel. 233 553 790

Partneři Centra RoSa

Děkujeme za podporu!